

П А Р Т Ы Н А Е Ж Ы Ц Ц Ё

АБ НЕДЫСЦЫПЛІНАВАНАСЦІ І НЯГОДНЫМ СТЫЛІ КІРАЎНІЦТВА

БУДА-КАШАЛЕЎ. (Нар. «Звязды»). Летам гэтага года Будакашалеўскі райком КП(б)Б атрымаў з ЦК ВКП(б) для разгляду адно важнае пярэсма. У ім калгаснікі сігналізавалі аб агітасях, якія тварыліся ў сельгаспасаўдараў арцель імені Кірава.

Рассяляючы пярэсма было даручана загадчыку аддзела прапаганды і агітатцы райкома т. Макаравічу. Сігнал больш трох месяцаў марываўся ў кішэні Макаравіча.

Толькі праз чатыры месяцы, калі аб фактах, пра якія наведвалася ў пярэсме, става вядома ў абласці, становіцца калгасам было абавязана інструктарам абкома КП(б)Б. Атрымаўшы вывады, райком нават не пагубваўся абмеркаваць іх на пасяджэнні бюро. Астатняе без пакарання непартыйныя паводзіны Макаравіча. Больш таго, вывады інструктара абкома былі зноў для «даследавання» перададзены Макаравічу, які, як і трэба было чакаць, пратрымаў іх яшчэ месца.

Гэта даўка не першы выпадак парушэння партыйнай дысцыпліны з боку Макаравіча. Яшчэ вясной сакратару райкома тав. Ляпішаму было вядома, што Макаравіч сістэматычна п'яніцуе, не кіруе партыйнай прапагандай, на заняткі гуртка з'яўляцца ў непяўрлым выглядзе. З вядомым спазненнем райком зноў Макаравіча з работы і вынес яму партыйнае спажанне.

Карыстаючыся бескантрольнасцю, асобнымі камуністамі безаказна, часамі на-павязальскую апазіцыю да свайх партыйных абавязкаў. Парушэнне партыйнай і дзяржаўнай дысцыпліны стала тут частай з'явай.

Калі члену партыі Казлову напамінілі, што ён ужо 6 месяцаў не плаціў партыйны ўзносі, ён не толькі спакойна адказаў да гэтага напаміну, але катэгорычна патрабаваў, каб атарміравалі ўносі, інакш ён плаціць не можа. За чатыры месяцы не плаціў членскіх ўзносаў былі загадчык аддзела прапаганды і агітатцы райкома тав. Макаравіч. Але ў партыйнай арганізацыі ў яго прынялі ўносі, не зрабіўшы пры гэтым ніякага заўвагі.

Вядома, што член партыі навін не толькі паказваў узоры дысцыпліны на рабоце, але быў прыкладам і ў быту. Гэтага нехта казаць пра камуністаў — механіка рагніскага с/партвона Баравікова. Гэты чалавек гаворыць вылікае знае камуніста, ён сістэматычна п'яніцуе, збівае жонку. У райкоме тасамса ведаюць аб сістэматычным п'яніцтве калгасна-дзят партыі, старшыні калгаса «З-я гнітка» Папкова. Гэты, з дзёзволу саюза, старшыня развядзены калгасноў тэспадару.

Такія і падобныя ім факты неспыналі-ванасці, непартыйных паводзін на су-стражыню вядома ні ў райкоме партыі, ні ў партыйных арганізацыях.

У партыйнай арганізацыі Будакашалеўскага сельсавета члены і кандыдаты партыі месяцамі не па-

ведваюць партыйныя сходы, не выконваюць партыйныя даручэнні. Сістэматычна не паведваюць партыйныя сходы член партыі — загадчык Дома культуры Га-лавач, кандыдат партыі Макалеў, член партыі Марковіч.

Факты непавядання камуністамі партыйных сходаў не з'яўляюцца тут імя-ноў. Расійскія партыйныя сходы, народы, як правіла, пачынаюцца са спазненнем на 2—3 гадзіны, прычым на іх звычайна адсутнічае пазавіна камуністаў.

Будакашалеўскі раён п'яніцуе ў храсце ў выкаванні абавязковых паставак дзяржаве і фінансавых п'яніцуе.

На 15 снежня калгасамі раёна яшчэ не адана ў лік абавязковых паставак 1940 года 2.048 цнт. зярна і 2.704 цнт. бульбы. За многімі гаспадарамі лічынныя выдаткі м'яса і мяса, бульбы, зяру і фінансавых п'яніцуе.

На стале сакратара райкома партыі ляжыць спісак 128 актывістаў. Сярод іх многа камуністаў, старшыні калгасаў, брыгадзіраў, старшыні выканкамаў сельсаветаў, раённых работнікаў, за якімі лічынныя выдаткі на абавязковых паставак і фінансавых п'яніцуе. На адным толькі Забалонку сельсавету 26 актывістаў не разлічаны з дзяржавы на абавязковых паставак. У іх ліку старшыня выканкама сельсавета т. Кавалеў. Не разлічаны яшчэ з дзяржавы камуніст Зборнін. За старшыней калгаса Кейзеравым лічынны выдаткі на 29 кг. мяса, 920 літраў ма-лака. Сярод збожжя непадлічаныя — агенты райпаўнараднага Палыковы Аляксей і Якаў, Інашоў і іншыя.

Адкуль-жа такая расхлябанасць, арганізацыйная расхлябанасць, такая нізкая партыйная і дзяржаўная дысцыпліна? Прычыны трэба шукаць у самім кіраўніцтве раёна, сістэме і стылі работы райкома партыі і выканкама райсавета.

Сакратару райкома КП(б)Б т. Лапіці і Барашка даволі многа гавораць аб дысцы-пліне, але мала робяць для яе ўмацавання. Больш таго, яны самі часта з'яўляюцца звычайнымі парушэння партыйнай і дзяржаўнай дысцыпліны. У некаторых ар-ганізацыйных раёнах пануюць сямейственыя, кругавая парукта. Тут укаранілася трады-цыя — не выносіць спешкі з хаты.

Вядома, напрыклад, такі факт. Брат сакратара райкома — былы старшыня За-балонскага сельсавета Барашка самавольна захваціў паўтары гектара калгаснай зям-лі. Калі аб гэтым факце селькор Рамань-коў напісаў у адпаведнае арганізацыі і справа дайшла да райкома партыі, у сак-ратара райкома Барашкі сваяцтва па-чупілі перавышні дзяржаўныя ітаросы.

Замест таго каб прыняць да абавяз-насці парушальніка дзяржаўнай дысцы-пліны, ён піша старшыні калгаса грознае за-лішкі, у якой прымагу пакаляцца і з-лішкі селькора Раманькова з работы.

Незразумела, чаму так доўга перліліся маўчыць Гомельскі абком КП(б)Б.

Н. ГРЫШЫН.

Забываюць аб выхаванні маладых камуністаў

Партарганізацыя Расонскага раёна (Ві-тэбская абласць) за апошнія годзі значна вырасла. У рады партыі прынята малада пераважных, аднаго ў справе Леніна — Сталіна людзей. Аднак, партыйныя партыі арганізацыі і райком КП(б)Б забыва-юць неаднаразова ўказанні ЦК ВКП(б) аб большавіцкім выхаванні маладых камуністаў.

Погода назав Клясіцкая партарганіза-цыя прыняла кандыдатаў у члены ВКП(б) т. Ляшчыскага. За гэты час яму не да-валі ніякіх партыйных даручэнняў. Парт-арганізацыя не цікавіцца, як ён працуе над вышэннем свайго ідэяна і палі-тычнага ўзроўню. Ляшчыскі часта не наведвае партыйныя сходы, і гэта нікога не турбуе.

Семинар для работнікаў партыйнага ўчота

БАРАНАВІЧЫ. (Нар. «Звязды»). Гэтымлі дзямі ў Баранавіцкім абкоме КП(б)Б быў праведзены двухдзёны семинар для работ-нікаў ўчотных аддзелаў райкомаў партыі абласці. Удзельнікі семинара абмяняліся

у партарганізацыі Чырвонаармейскай МТС (сакратар партарганізацыі т. Тагу-леў) ў разгу не абмярковаўся пытанні, звязаныя з выхаваннем павяржытых у партыю. Маладая камуністка т. Іваненка была пераважным камбайнерам раёна. Пра-поўныя аказалі ёй дзёра і выбралі рэ-путатом абласнога савета. Прайшоў год. Партыйная партарганізацыя не цікавілася ёй работай і вучобай, не дапамагала ёй. Тав. Іваненка пачала не выконваць вы-творчыя планы.

Не працуюць над выхаваннем маладых камуністаў і ў партарганізацыі райза. Усё гэта прыводзіць да таго, што па-вядзеныя сельсавесныя кандыдаты з пра-тэрмінаваным стажам.

А. ГРЫНБЛАТ.

У бібліятэцы-чытальні Віцебскага Дома партыйнай асветы. Доктар абкома КП(б)Б В. Сямойлаў за падрыхтоўчай да чаровай сесіі. Фото І. Лосева. (Фотарэдакцыя ВЛТА).

ПРАТАКОЛЫ І РЭЧАІСНАСЦЬ

У партыйнай партыйнай арганізацыі Брэстскага райвыканкома рэгулярна праводзіцца сходы камуністаў, абмяркоў-ваюцца актуальныя пытанні, прымаюцца добрыя рашэнні. Мяркуючы па гэтым, можна падаваць, што партыйная аргані-зацыя даволі дзейна змагаецца за ўзроў-ню работу апарата, за высокую працоў-ную дысцыпліну. Але на справе гэта даўка не так.

Партарганізацыя ў свой час абмяркоў-вала выкананне Указа Прэзідыума Вяр-хоўнага Савета СССР ад 26 чэрвеня. У прынятым рашэнні аб абавязка камуні-стаў — загадчыкаў аддзелаў праверкі срод-каў супраціўляў ашэсцую раз'ясненнюю работу, умяшчыў працоўную дысцыплі-ну. Наколькі глыбока і змястоўна праведзена гэтая работа — сакратар партарганізацыі тав. Карнаў сказаць не можа. Вядома толькі адно: пасля Указа два работнікі райвыканкома, у тым ліку камсамоль-цыткі, былі асуджаныя народам за пару-шэнне працоўнай дысцыпліны.

На сваіх сходах партарганізацыя не раз звяртала ўвагу камуністаў на такое важнае пытанне, як чужыя адносіны да скарп і заў працоўных. Аднак многія камуністы не ўлічлі гэтага.

Камуніст тав. Белес — загадчык аддз-ела сацыяльнага забеспячання — разгля-даў скарп працоўных пераважна ў мава-рытэма работнікаў тав. Раманчыка. Апош-ні груба апазіцыя да наведвальнікаў. На-заляе грамадзяніна, прасіўшага выдць да-ведку. Раманчык напісаў такую бюракра-тычную і непрыемную рэзалюцыю: «Не звяртацца са сваймі справай і не пера-шкідаваць там, дзе не патрабуецца». Завадаваў, што гэты выпадак заслугоў-вае абмеркавання ў калектыве работнікаў райвыканкома. Але партарганізацыя аб-ходзіла такі факт моўчы.

Загадчык аддзела аховы здароўя ко-муністка т. Бардульшчына не аддае нале-жнай увагі выхаванню медыцынскіх работ-нікаў, культывуе сярод іх пахаджыства. Аб паводзінах Бардульшчына многа гаво-раць у Брэстцы. Маўчыць толькі парт-ыйная арганізацыя, чамуосьці лічачы гэ-ту справу «сроднаю».

У апарате райвыканкома працуе 9 ін-жынера-тэхнічных работнікаў. Усе яны інжынера павіны свае палітычныя веды. Абаваж партыйнай арганізацыі — павіні аснастраць жаданым гэтых таварышоў, арганізаваць з імі палітычную вучобу. Але нічога ў гэтай галіне не зроблена. Больш таго, вучоба не арганізавана нават сярод камуністаў.

Я. ІВАШЫН.

ВІЛЕЙКА. (Нар. «Звязды»).

ВЫХОЎВАЦЬ ВУЧНЯЎ У ДУХУ СВАДОМАЙ ДЫСЦЫПЛІНЫ

Выхаванне новага чалавека, дастойнага несі высокае званне савецкага грамадзя-ніна, нямыслима без правільна вучна свядомай дысцыпліны. Добра ўсведмяляючы гэта, лепшыя школы практыкуюць раз-мернапраметваў — даваюцца, каб урок быў высокакачэсным і ідэна-намычаным, каб настаўнік быў больш патрабаваль-ным, паддаваўся сувязь з бацькамі і т. т.

Аднак дысцыпліна вучняў у многіх школах яшчэ не на пажаданым узроўні. У гэтым наведка звычайна самі настаўні-кі, якія часам забываюць асноўнае па-трабаванне педагогікі — ведаць псіхалогію вучня. Асноўнае — няўменне апаніць яго паводзіны, дысцыплінаванасць. Вывае так. Вучань сядзіць на ўроку спакойна, і гэта служыць настаўніку крытэрыем для суждэння аб яго паводзінах; а тое, што ён не выконвае хатніх заданняў, дрэнна вучыцца — гэта іншая рэч.

Такі падыход да ацэнкі вучня не мае нічога агульнага з савецкай педагогікай. У нашата вучня добрыя знешнія паводзі-ны павіны спалучацца з узорнай вучо-бай, выкананнем усіх заданняў настаўні-ка, а тасамса даручэнняў піонерскай і камсамольскай арганізацыі.

Наўвучаюцца саўвучнае вучняў тлумач-ненню настаўніка, нехайнае выкананне хатніх заданняў — пашыраная з'ява ў некаторых школах. Настаўнікі мала чаго робяць для змяшчэння такога становішча, не-дасаткова патрабавалі. Між тым вуч-ні павязваюць і любяць імяна настаўні-каў патрабавальных.

Добры прыклад казвае калектыву на-стаўнічаў 28-й сярэдняй школы гора. Мін-ска. Дырэктар школы тав. Сталыман у канцы дня запісаў ў свой спісчак даныя вучобы і паводзін вучняў на кожнаму класу. Асобных вучняў, якія атрымалі дрэнныя адзнакі, ён вылікае, гутарыць з імі, дае ўказанні і затым у вызначаны час правярае іх выкананне. Часта ён гу-тарыць з такімі вучнямі ў прысутнасці класных кіраўнікоў і лепшых вучняў да-ната класа.

У школе асабліва ўвага ўдзяляецца выхаванню вучняў заданіяў. Напры-клад, настаўніца рускай мовы і літэ-ратуры тав. Мазо сваймі патрабавальнасцю дабілася акуртагнага выхавання хатніх за-данняў кожным вучнем, прывівае ім па-чуддзі адказнасці перад сабой і настаўні-кам.

У выкананні свядомай дысцыпліны вуч-няў выключная роля належыць класнаму кіраўніку. Вельмі важна, каб класны кі-раўнік сумесна з усімі настаўнікамі аса-біраваў увагу ўвучыць правільнае выканан-не хатніх заданняў. Тут адольвае не-абходна і строга патрабавалі ад вучня і, разам з тым, аказваць яму патрэбную да-памогу.

На жаль, мы часта наглядзем непа-

мажыма ўдэмаляваць паміж класнымі кіраўнікамі і настаўнікамі. Нярадка, калі вучань не выконвае заданняў, дрэнна вучыцца, то настаўнікі вінавацяць у гэтым класнага кіраўніка. А настаўнікі? Няўжо настаўнікі, якія вядзе працэдуру, не павіны адказваць за тое, што вучань не вы-канваў заданняў?

Неабходна, каб класны кіраўнік, на-якога ўскладзена адказнасць за станові-шча вучэбна-выхаваўчай работы ў класе, прадаўляў больш патрабавалі да ўіх астатніх настаўнікаў.

Класны кіраўнік у свайй рабоце паві-нен тасамса карыстацца і пасудамаі вуч-нёўскага калектыва. Воль прыклад хоб-бы з той-жа 28-й школы. Класны кіраў-нік VI-Б класа тав. Мароўнін пры дамо-зе актыва вучняў падрыхтаваў альбом сацыялістычнага спадарніцтва. У ім ко-жнаму вучню аддзена спецыяльная мес-ца, дзе запісаны яго абавязальствы па вучобе і паводзінах, а тасамса аднакі паспяховасці і дысцыплінаванасці. У кан-цы кожнага тыдня класны кіраўнік раз-ам з актывам вучняў падвозіць вынікі і заносіць іх у гэты альбом. Такое ме-рапрыемства прымушае вучнёўскі актыв уздзейнічаць на вучня, атрымаўшага дрэн-ную адзнаку. Напрыклад, вучні VI-Б класа П. Т. і Ш. на працягу першай чвэрці мелі па тры і больш дрэнных адзнак. У выніку ўдзельніка на іх дзіпчатага калек-тыва гэтым вучні павіны вучыцца значна лепш.

Або такі прыклад. Вучань В. доўгі час пісаў вельмі непрыемна не стогкі на павяданне правіл, колкі на свайй нехай-насці. Неаднаразова гутаркі настаўніку не аказалі на яго адпаведнага ўплыву. Але воль аднойчы піонерскае званне дару-чы Б. павіць пісьмо піонерам горада Беларуса. Як і трэба было чакаць, В. на-пісаў пісьмо нехайна і яшчэ больш не-ахайна — адра: пераблытвуў вучню і нумар дова. Прайшоў тыдзень, другі, а адказу ўсё няма. Нарэшце, пісьмо было звернута поштай назад з надпісам на кан-верце: «Адрас не знойдзены». Піонеры зьяна спецыяльна абмеркавалі гэтае пы-танне і ўказалі В. на нехайнасць. Ён прызнаў сваю віну і абяцаў лепш вучы-цца. Пятер ён свай абяцанне выконвае.

Свядома дысцыпліна ў школе — ад-на з асноўных умоў паспяховай настаўні-ка вучэбна-выхаваўчага працы. За ўмаца-ванне дысцыпліны абавязан штодзёна і, павялічыць змяшчэнне кожнага настаўні-ка. Завод гэтага паніна быць мабілізавана ўвага камсамольскай і піонерскай ар-ганізацыі, усёго вучнёўскага калектыва шко-лы.

С. Я. РАСІН.

навуковы работнік Мінскага абласно-га інстытута ўдасканалення настаў-нікаў.

СТАХАНАЎСНЯ ШНОЛА ЛЯ СТАННА

Вядзюры асветлены пралёт новамеха-нічнага шна. За такарым стаяком «ДП-200» сабралася група токаркаў — тт. Вас., Кунюскі, Галубокі, Лазар і інш. Усе яны на кваліфікацыі 3—4 разраду, на заробке працоўны падліў. Маладыя таварышы ўважліва слухалі токар-ста-ханаўскага Барыса Каспяровіча.

— Уліх нас цікавіць адно вельмі важ-нае пытанне, — пачаў т. Каспяровіч: — як быстра і высокакачэсна апрацаваць ка-тал, строга прытрымліваючыся тэхна-лічнага рэжыма.

Тав. Каспяровіч пачаў гаварыць, як ён падрыхтоўвае рабочае месца.

— На работу прыходжу за паўгадзіны да гудка. Правяраю пускаявыя прыборы, ці ўсё ў парадку, заліваю масла ў ста-новок. На адным стале ставію задоўжучы-матэрыялы для апрацоўкі, на другім — готавыя дэталі. У парадку раскладваю інстру-менты: штатгел, развёртку, зьвяз апраў-кі — эканамічную і шпінзельную, паўку для напору пры падрэзы тарпоў і калібрапроку.

Пасля кароткай гутаркі Каспяровіч па-чаў практычна паказваць на зваім стан-ку, як трэба апрацоўваць дыск для на-сака. Замалваўшы дэталі ў патрон, ён пусціў матор.

— Выпрабаваўшы рад прыёмаў, — гаво-рыць Каспяровіч, — я пераказаўся, што гэты працэс лепш за ўсё разбіць на пяць пазыючых аперацый, — не парушаючы гэтым тэхналогію апрацоўкі дэталі.

Каспяровіч тут-жа дэманструе ўсе 5 аперацый.

Слухачоў пікавала ашч адно пытан-не за кошт чаго тав. Каспяровіч павышае прадукцыйнасць працы. Стаханаўцы-токар даў вычарпальны адказ.

Першыя заняткі кароткатэрміновай ста-ханаўскай школы ля станка закончыліся. Слухачы астатнія вельмі задаволеныя. Кожны з іх ужо абдумваў пра сабе, як найлепш прымяніць вопыт тав. Каспяро-віча.

У падрыхтоўцы і арганізацыі заняткаў стыханаўскай школы токара Каспяровіча дапамагалі інжынер тав. Грымка, тэхнолаг тав. Мінін, кантрольны майстар тав. Серама і майстар прабыт тав. Нарык. Стаханаўска школа токара Каспяровіча, у адрозненне ад іншых школ, асноўную увагу канцэнтруе на якасці апрацоўкі дэталі.

Б. БЛЯХЕР.

Мінск, завод імені Кірава.

Стаханаўцы-слэсар зборнага шна свая асветлена-тэхнічнага завода М. Кунюскі і настаўніца вучэбна-выхаваўчай работы ў класе, прадаўляў больш патрабавалі да ўіх астатніх настаўнікаў. Фото А. Шама. (Фотарэдакцыя ВЛТА).

ЖЫЦЦЕ ЧЫРВОЙ АРМІІ

МАЛАДЫЯ БАЙЦЫ ЗАГАРТОЎВАЮЦА У ПАКОЎ

Дрэннае надвор'е сустрала паводзі-ненне на першым кілометры маршэ-вой з байцоў пачаў ёжыцца вясняны на-правабалі п'яніцы каўнэры вясняны Алей з маладых байцоў заўважыў.

— Увора займаецца ў історыю, а двор'е было вымагнае, а зарыс шчы-што было.

Камандзір уміхнуўся і коратыс заў:

— Вайна — гэта не пратыва-вылі дэсяціны патрабуюць ад нас вы-кі і выносіваці.

— Радзей прок! — скамандаваў манзір і падлічыў нагу. Неўзабаве запы байцы, а калі дасягнулі каля-кілометра, ніхто не думаў хваціць каўнэраў шынеці ад дэлянога вясня-васцелі твары, чотка і ўваўнае байцы за меты.

Дні сталі кароткія. Ужо спаміна-лі падразажэнне прыбыло на маршэ-вой становішча. Невялікі марш пачаў стаць уліўля на маладых байцоў. Яны сталі прывыкаць да пажасцей палі-жыцца. Лейтэнант Мазаўронка адва-га каляп змянялі для начэра. Дружна прыняліся за работу.

— Ці не запаліць каспёр? — шуца запытаў алей з байцоў.

— Ні ў якім разе, — заўважыў манзір, — вучыцца працаваць на-Моўкі ў цэпры працавалі байцы ка-ка было толькі спачатку, калі-ж не-біліся ў зямлю на поўтары, работ-шча значна б'ястэр. Упершыню байцы зразумелі, якім каўнэрам і-ментам з'яўляецца маладая ладэна, падрубаці кароні, выкопалі каня-Зетаў выносівае какаляна. Кі-дзінам потым падразажэнне павіно-ужо спаль у змянянах, каб не дэ-зэп з новымі сіламі прыступіць на-пя апаюў у раёне абароны.

Добра арганізаваў работу свайй чапелых маладых камандзір тав. Яго людзі павіны былі выршы змяняці.

— Учора на занятках я аб'ясаў чаго служыць ладэна, — сказаў ён нам. — Сёння нам прылезна пра-ваць ён практычна. Вы, тавары-шчы, нааоначаеся старшым першым лянкі.

— Есці! — коратка адказаў ён. Угору павялілі коўкі зямлі. З 30-мінутай рос і павялічыўся пасып-губляеся ляд зямляці.

У гэты вечар малады байцы шчы-ліся практычна ўлазць ладэна, станоўча адбілася на выніках пра-цы.

Б. ЯЦЮК.

РАСПРАВА

(Урывак з рамана „Над Кубанью“)

Кавак Паўла Ватурын — адзін з асноўных героў новага рамана Аркадыя Переплыва «Над Кубанью».

Рэвалюцыйныя палей падарвалі ўстаўляючыся казачы быт. Паско-рыўся і рэзка абвастрыўся працэс класавая рассялення казачства. Яно распаляна на абарончу стары, эксплуатацарскіх парадкаў і на твёрдую новага — сацыялістычнага грамадства.

Паўла Ватурын — рэвалюцыйны герой. Калі Ватурын становіцца старшынёй савета, ён б'яцца за работу з суровай хвацяй. Але пра-цаваць пераходзіць класавы ворагі ўнутры стаяці. Селагар-дзейны, уплывальныя Карна-вын, а пасля Дзюнінкіна, акупа-ліцы. Ватурын адбівацца ад гэтых

ворагаў, як воін. Ён змагаецца супроць банд Карнава, асаціўшыся Екадэрынадар, узшачальнае народ-нае апалчэнне, насянае стаяцімі на акуліку Леніна і Сталіна.

Калі Дзюнінкі, падтрыманы інтэр-вентамі, падыходзіць да стаяці, Ватурын, яшчэ не асімі разумеючы асабіваці жорсткай класавай схваты, астаецца ў стаяці.

Ён ранае праз галаву стаячнага атамана Велігуры пагаварыць з народам, а ашуканымі казачкамі, ідуцьмі ў палках Дзюнінкі, дака-зач ім тую праду, якую ён пазнаў сваім сэрцам. Вядома, яго не далугаюць ні да народа, ні да вояска. Ватурына адляоць пад суд казачага старшыства, на суд тых людзей, бараньбе з якімі ён пры-своіў свай жыццё.

Калі распавядае Ватурына прыяцілі не на пошчу, а ў зборную, ён зразумюў, што лёс яго загады прадвызначана

